

Año LXI

Domingo, 13 de junio de 1971

Núm 3077

Que s'ho prengui com vulgui

Viure en societat té les seves exigències. Els altres són tan persones com un mateix i cal tractar-los com a tals. Val la pena de mesurar les paraules, de controlar el to de veu, de tenir delicadesa a l'hora de presentar les pròpies opinions.

Sempre ha estat oportú recordar tot això. Ara però potser encara ho resulta més en uns moments que es discuteix molt i es col·labora poc, que les tensions estan a l'ordre del dia, que tothom és bo per a tirar pedres a la teulada del veí.

Fa molt temps que en una revista es publicava un article la tesis del qual resultava ésser aquesta: «tenu molta raó, no us manca pas una lògica aplastant, però tenu caritat?». L'article volia posar en evidència l'actitud d'aquells que, segurs de les seves posicions, les tiren en cara a tort i a dret del qui es posà al davant.

«Que s'ho prengui com vulgui» o amb una expressió més vulgar: «si li fa mal, que s'ho emboliqui». No és manera de viure ni de pensar. S'ha de mantenir amb els altres un tracte tal que els ajudi a valorar i acceptar els punts de vista que els exposo. L'estar en possessió d'una veritat no em dóna dret a tractar els altres de qualsevol manera perquè aleshores en perdo una altra: veritat ho és també el tractar els altres i els seus punts de vista amb el mateix respecte que reclamo per a mi i pels meus.

Trobo que el nostre petit món vilatà està carregat d'actituds desafiantes en tots els sectors: laboral, cultural, religiós, escolar, polític, social... Alerta! Tots podem ajudar a fer la nostra convivència humana més digna i més confortable.

Feliç el qui ha estat absolt de la falta i ha vist sepultat el seu pecat. Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, i ja no manté l'engany dintre seu.

Mentre callava la culpa, era esgotador el meu clam, se'm consumien les forces; nit i dia la vostra mà pesava damunt meu, es fonia el meu vigor com en les secades d'estiu. M'he decidit a reconèixer la falta, no us he dissimulat més el meu pecat.

Tan bon punt m'ho heu proposat, Senyor, m'heu perdonat la culpa comesa.

Que us supliquin els fidels als moments de desgràcia; per més que els rius desbordin, a ells, ni els tocan. En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill; tothom celebra al voltant meu el goig de veure'm lliure.

Em dieu: «Jo mateix t'Instruiré, t'ensenyaré el camí que has de seguir, seré el teu conseller, i els meus ulls vetllaran sobre tu. No siguis com el cavall o la mula, que es desbocaria sense brida ni regnes: no t'hi podries acostar».

Els injustos sofriran moltes penes, l'amor del Senyor protegeix tots els qui en ell confien.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; homes rectes, aclameu-lo.

Psalm 32

● **FESTA DEL SAGRAT COR.** En el calendari litúrgic d'aquesta setmana hi trobem, el proper divendres la festa del Sagrat Cor de Jesús.

Es cosa acostumada en la nostra parròquia fer, aquest dia, una benedicció especial per als infants, que tindrà lloc, en el Monestir, després de la Missa de les nou del matí.

També la Missa vespertina de les vuit, es solemnitzarà especialment amb motiu de la diada.

● **ESCOLA D'ESTIU.** Enguany, com en temporades anteriors, s'obrirà al Casal Parroquial una ESCOLA D'ESTIU per aquests temps de vacances, dirigida per les Missioneres del Casal.

Les dates de l'escola seran del 5 de juliol a finals d'agost. Serà per a nens i nenes que no tinguin més de 7 anys.

Per detalls i inscripcions poden dirigir-se al Casal en els dies feiners.